

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 11 Februarie st. v.

Mult nu mai poate fi până-ce va bate oara deciderii. Situațiunea cea atât de încordată, care pune Europa întreagă sub arme, trebuie să eclate, fie în Occident, fie în Orient, fie în amândouă deodată nu preste mult timp, sau apoi într-o zi să îmbrâncească toate popoarele europene sub greutatea sarcinilor financiare, care în timpul mai dincoace, cresc, am pute dice în progresiune geometrică.

Ce e drept, guvernele în toate părțile asigură neîncetat, că temere sigură de războiu încă nu este. Nici unul însă nu îndrăznește a afirma, că pacea va fi susținută.

Fiindcă aceasta guvernele nu îndrăznesc a o afirma, își iau refugiu la frasa acum adoptată de toate, că milioanele ce se votează în mod extraordinar sunt pentru susținerea păcii.

Am crede, și încă prea bucuros, guvernelor, căci pacea o dorim cu toții, dacă nu ne-am aduce aminte de cuvintele lui Talleyrand, că omului (diplomat) este dată limba, ca să-și ascundă cugetele.

Nu e cu puțină ca guvernele din Europa, aproape fără de excepțiune, să ceară milioanele numai pentru susținerea păcii. Căci deși este foarte veche frasa „si vis pacem, para bellum“, n'am scî de ce tocmai acum, așa dîcînd de vre-o cîteva zile, pacea, sau susținerea păcii, se se fie urcat așa de mult în preț, încât, pentru susținerea ei, se se voteze, în toate părțile, milioanele, ca și când ar fi numai boabe de fasole?

Nu e tocmai de mult de când compatrioții nostri maghiari prin presa lor ne făceau să credem, că în curînd vom ave războiu cu Rusia.

Aceasta ar însemna, că în Orient are să fie exploziunea.

Ne-am da un testimoniu de prea mare sărăcie, dacă fără de vre-o rezervă oarecare am lua de bani buni ceea-ce dîce presa maghiară în punctul acesta.

Corteși buni, poate cei dintîiu corteși, în timpuri electorale și buni exploa-

tatori de ocazii date de alții: noi pe compatrioții maghiari îi cunoaștem de diplomați inferiori.

Poate că contribuie mult și temperamentul lor cel nedepins cu moderațiunea.

În special dela 1875 încoace, cas de cas au dovedit, că n'au fineț destulă spre a simți și presimți ce va aduce ziua de mîne. De aceea, cas de cas se entusiasmează de lucruri, care erau în ajutorul de a eși din curs.

Ne aducem încă aminte, că purtau de dragul Turcilor fesuri turcesci, când bieții Turci se pregătiau a-și lua catrafusele din Bulgaria, Dobrogea, Bosnia și Hertegovina și a se reconcentra spre Constantinopol. Aplaudă pe Sîrbi, când acestia se pregătiau a fi bătuți la Slivnița de Bulgari și nu întîrziară a aduce ovațiuni principelui bulgar detronat.

Putem noi ave încredere în știința despre viitor a unor oameni cu prevederi atât de confuze și greșite?

Negreșit, că dacă am ave încredere, ar fi lucru foarte riscat.

Cu toate acestea, un războiu între Rusia și Austro-Ungaria nu este ceva absolut cu neputință. Posibilitatea aceasta nu este însă un merit al presei maghiare. Preste tot ea nu poate fi nici meritul altei presei ori care de pe fața pămîntului.

Isvoarele adevărate, din care se pot deriva posibilitățile unui războiu, sînt rațiunile de stat sau cauzele politice, care provoacă conflicte între state.

Dacă sînt între cele două puteri conflicte atât de serioase, provocate de rațiunile lor de stat, încât să nu se poată evita războiul dintre dîsele, oameni ca noi, cari n'avem legături cu focularele diplomatice, nu o pot scî. Destul că vedem o situațiune încordată cu două foculare, unul în Orient și altul în Occident.

N'avem să dăm multe explicațiuni, spre a descoperi cetitorilor, ce a produs situațiunea și cum s'au escat focularele, sau cum unui le mai dîce: punctele negre, căci presupunem că cetitorilor le sînt toate cunoscute.

Ceea-ce le înzestrează pe toate aceste cu un caracter amenințător este, că

între focularele din Orient și Occident pare că există o legătură reciprocă.

Este adevărat, că principele Bismarck a declarat, că Germania n'are interese în Peninsula-Balcanică. Prin urmare Germania nu poate veni în conflict cu Rusia. N'a negat, n'a tras nici baremi la îndoială principele Bismarck, că între Rusia și Austro-Ungaria nu ar exista vre-un conflict de interese.

Însă ce are a face aceasta cu legătura reciprocă dintre Orient și Occident?

Nouă nu ne vine a crede, că pentru Germania ar fi lucru indiferent, ce se va întîmpla cu Austro-Ungaria. Avem ocaziune a ceti nu odată, că Germania are interes, ca Austro-Ungaria să fie și mai departe putere mare. Un atac dar', îndreptat în contra Austro-Ungariei, ar lovî indirect și în Germania.

Inimicul Austro-Ungariei, eventual Rusia, ar ave interes să aibă din oare-care parte vre-un sprigin și să facă imposibilă cooperarea celor două puteri cum e a Germaniei și a Austro-Ungariei împreună.

Nu ne va surprinde dar', dacă, în dosul Germaniei despre Apus, Francezii vor folosi privilegiul pentru dorita „revanche“ și pentru recăstigarea celor două provincii pierdute la 1870/71.

Material bun de a se aprinde este destul; ear' când este astfel de material nici flacăra nu întîrzie.

Vorba ar mai fi poate, unde va izbucni focul mai în grabă: în Peninsula-Balcanică sau în dosul Germaniei spre Apus?

Și probabilitatea este foarte mare, că, izbucnind odată focul, privelisea în Europa are să fie înfiorător de măreț. Germania se va lupta poate cu vestitele două fronturi ale ei; la toată întîmplarea însă, lupta nu se va țermuri la cele patru puteri, care le-am menționat.

Reforma învățămîntului în România.

Budgetul normal.

(Urmare și fine.)

Scoala politehnică nu este încă înființată și nici budgetul normal nu resoală destinațiunea înființării ei, ear' cît pentru conservatorii și pentru

scolile de belle arte, budgetul normal le dă o mai bună organizațiune. Budgetul anual al unei scoli de belle arte se urcă la 53.260 l. n., ear' al unui conservatoriu la 111.940 l. n.

Întregul sistem de așezăminte ni s'ar prezenta dar' după budgetul normal precum urmează:

	l. n. pe an.
1. Inspecțiunile	307.060
2. Scolile primare sătesci	5.175.000
3. Scolile primare urbane	5.424.000
4. Scolile normale, cu totul șese	1.067.101
5. Liceele model, două	509.998
6. Liceele externate, cl. I și cl. II, cu totul 12	1.170.960
7. Gimnaziile, cu totul 26	1.494.040
8. Scolile centrale de fete, două	327.648
9. Externatele pentru fete, cu totul 13	664.820
10. Scolile profesionale de fete, cu totul 26	1.195.480
11. Seminarele, două	400.150
12. Universitățile, două	1.783.280
13. Asilul Elena Doamna	370.708
14. Conservatoriile, două	223.880
15. Scolile de belle arte, două	106.520
16. Orfelinatul de băieți	84.004

Afară de aceasta budgetul normal mai prevede 330.000 l. pentru administrațiunea centrală, 340.000 l. pentru material scolar, 410.000 l. subvențiuni și stipendii, 3.110.000 l. gradațiunea (sporirea din cinci în cinci ani a salarelor), 310.000 l. pentru depozitele de cultură și 1.800.000 l. rentă 5% pentru clădiri (s'au votat preste 20.000.000 l. n. pentru zidiri scolare și culturale).

Partea cu deservire mare a acestor așezăminte de învățămînt e în ființă și funcționează: budgetul normal completează numai sistemul și îmbunătățește singurătatea scoli.

Îmbunătățirea consistă mai ales în ridicarea nivelului general al personalului didactic.

În trecut statul român dedea puțin pentru instrucțiune. Așezămintele de învățămînt erau rîu instalate și salarele personalului didactic erau mici. Nici că se putea face, prin urmare, mari pretensiuni în ceea-ce privește calificațiunea aspiranților și activitatea celor ce ocupau funcțiuni didactice. Din salariul, pe care îl căpeta, învățătorul, institutorul ori profesorul nu putea să trăiască potrivit cu exigențele lui legitime, nu-i rămânea dar' decît să-și mai caute și vre-un alt izvor de câștig. Dacă nu i-s'ar fi permis aceasta, n'ar fi putut să primească funcțiunea didactică. Astfel însă funcțiunea didactică devenia pentru foarte mulți un lucru secundar, încă ceva pre lungă toate celelalte, ear' pentru alții un fel de serviciu oarecum gratuit întru propagarea culturii.

Budgetul normal prevede zidiri potrivite pentru toate așezămintele de învățămînt, creează toate mijloacele de instrucțiune, cuvenite instalațiune și urcă salarele personalului didactic

Foița „Tribunei“.

Din seara de Crăciun.

(Urmare.)

În casa, care are fecior dus în cătănie, se colindă cu efectul ușor de înțeles următoarele:

III.

Plecău, plecat
 Mici colindători
 Tot din casă 'n casă,
 Pău' a treia casă;
 În cale le easă
 O maică bătrână
 C'un colac de grâu,
 C'o ploscă de vin.
 Colacul li-l dară,
 Cu plosca 'nchinară,
 Cu gura 'ntrebară:
 — „Feciorii mei!
 „Doar' voi ați vîdut
 „Drag ficuțul meu?“
 — „Și de l'am vîdut,
 „Nu l'am cunoscut.“
 — „Lesne-i a-l cunoasce:
 „Chivăraua *) lui

„Tăiată săgeată,
 „Cam pe ochi plecată.
 „Pelicioara lui
 „Spuma laptelui.
 „Ochișorii lui
 „Mura câmpului.
 „Sprâncenele lui
 „Peana corbului.
 „Mustețele lui
 „Spicul grăului.
 „Pușculița lui
 „Trăsnitul de vară,
 „Cam pe lîngă sară.
 „Săbioara lui
 „Fulgerul de vară,
 „Cam pe lîngă sară!“

IV.

June cal 'și-a potcovit
 Cu potcoave de argint,
 Că țin bine la fugit,
 Cu cuie de sîrmă 'ntoarsă,
 Că țin la pulberea groasă.
 Sub cer roș de răsărit
 Măndru joacă un voinic,
 Un voinic cu calul sur.
 Calu-i sur, cam porumbac,
 June-n haine de bumbac.

Cu călțuni noi încălțat,
 Cu iederă 'n comănac, *)
 Cu paloșul ferecat,
 Cum e legea junelui
 În ziua Crăciunului.
 Nu 'mi-l joacă, cum se joacă,
 Da 'mi-l sare sus la soare
 Și-l întoarnă cureubeu,
 În chipul lui Dumneșeu.
 Nime 'n lume nu 'mi-l vede,
 Făr' o fică de 'mpărat,
 Pe-o zăbrucă de fereastră.
 Curse**) 'n casă, curse 'n masă:
 „Ciudă-și***) taică, ciudă-și maică!
 „Ce vîdui și ce păii!
 „Sub cer roș de răsărit
 „Măndru joacă un voinic,
 „Un voinic cu calul sur.
 „Calu-i sur cam porumbac,
 „June 'n haine de bumbac,
 „Cu călțuni noi încălțat,
 „Cu iederă 'n comănac,
 „Cu paloșul ferecat.
 „Da nu joacă cum se joacă,
 „Că 'mi-l sare sus la soare

*) Comănac în loc de pîlărie, pe la noi numai în colinde.

**) Curse în loc de fugi, numai în colinde.

***) Ciudă-și, dela maghiarul csoda, minune, mirare; obvine numai în colindă.

„Și-l întoarnă cureubeu,
 „În chipul lui Dumneșeu!
 „Lasă-l, fică, lasă-l dragă,
 „Că și-alai june de-a nost
 „Și-i la poartă la cetate
 „La husari de-a treia parte“. *)

O descriere minunată a felului, cum țeranul nostru își închipuiesc fericirea pămîntească, avem în colinda următoare:

V.
 Fericen **) de el
 De l-au fericat,
 Domnișorul gazdă!
 Dragi ciurșile lui,
 Unde că 'mi-și easă
 Din curți în afară,
 Pe unde se 'ntind,
 Mari câmpii cupriud.

*) Ceva să dîce: „La husari de-a treia parte“, nu am putut înțelege. Această colindă, sau mai bine dîs o variantă a ei foarte alterată în formă, se află în colecțiunea de colinde a dlui At. Marian Marienescu (Pesta 1859) sub titlul „Calul mirelui“ pag. 110.

**) Fericen sau ferecan, din rădăcina cuvîntului feric, după analogia lui bocotan, din bogat. În părțile Hategului se dîce mai expres „ferician“. În colindele din prețioasa colecțiune de poezii populare a dlui G. Dom. Teodorescu (București 1885) am aflat versul: „Fericie Doamne fericie“. (Vezi op. cit. pag. 87) în aplicațiune analogă cu „Fericen de el“ în colindele de față. Această colindă a fost publicată, după-cum îmi spune învățătorul dela noi I. Decanu, de dînsul în Cărțile Săteanului român din Gherla, alteile din cele înșirate aici, cel puțin în forma aceasta, nu am aflat încări publicate.

*) Chivăra sau chivăraua, termin astăzi neobișnuit în înțeles de pîlărie. Se vede, că mai de mult ciacăul sau

astfel, ca fiescă-care funcționar didactic să poată trăi potrivit cu exigențele lui legitime din resplata muncii sale.

Primit dar' acest budget, statul poate să ceară dela aspiranți o anumită calificățiune și poate să-i dică fiescă-cărui membru al corpului didactic: Acum ești al meu, numai al meu și toate puterile, tot timpul tău rămâne pentru sarcina, pe care ai primit-o dela mine.

Foarte fiescă dar' budgetul normal trebuia să fie însoțit și de o lege nouă, prin care se hotărăse pozițiunea funcționarilor didactici, căroră prin budgetul normal li-se crează o mai bună pozițiune.

Și nici că putem judeca asupra proiectului de lege prezentat de guvern, dacă nu avem în vedere schimbările ce se fac prin budgetul normal în întreaga instrucțiune și în deosebi în ceea-ce privește situațiunea corpului didactic.

Revistă politică.

Sibiin, 11 Februarie st. v.

Consultările din Constantinopol cu privire la cestiunea bulgară au rămas fără de nici un rezultat. Nu s'a putut efectui nici un compromis din cauză că intrarea lui Zancoff în regență, prelungă dispoziția ce domnesce în Bulgaria, s'a dovedit de o imposibilitate. Nu se știe acum ce se va întâmpla mai departe. Oficioasele rusesci declară de un timp încoace, că încordarea ce există între Germania și Franca are pentru Rusia un interes cu mult mai acut, decât cestiunea bulgară și o scrisoare ce o primesc din Petersburg diarul „Nord“ din Bruxella, organul autorizat al oficiului de externe rusesce, expune tema aceasta cu o precisiune admirabilă.

Dintre oamenii mai cuminți — serie corespondentul rusesc — la noi foarte puțin doresc o alianță cu Germania, pentru-că eventualitatea aceasta ar avea nemijlocit drept urmare izbucnirea unui război european, care nu corespunde nici intențiilor, nici dorințelor națiunii rusesce. De altă parte anumite antipatii invincibile și neplăcută reamintire a tratatului de Berlin se pun între Rusia și Germania ca un element puțin favorabil pentru o firmă și cordială înțelegere cu această putere.

S'a făcut paralelă între *pro* și *contra* și oamenii și-au dat, că Rusia tot atât de puțin drept are, de a specula la situația amenințată a Franței, asigurându-și în conștiința sprigirii Germaniei în Orient, precum are interesul de a se arunca într-o aventură în contra celei din urmă puteri în avantajul Franței.

Ca să fie Rusia în poziție de a juca un rol preponderant în cazul unui război franco-german și de a garanta echilibrul european, dacă s'ar simți amenințată, e neîncungiat de lipsă, ca să rămână X-ul problemei și să dea de gândit lumii întregi, fără de a încurajarea sau de a amenința pe cineva.

Singura misiune a Rusiei zace deci într'aceea, de a manevra astfel, ca conflictul franco-german, dacă va izbucni odată, să nu iasă dimensiuni ce ar provoca ruinul Franței. Spre acest scop Rusia trebuie să-și țină mâinile pe deplin libere până în momentul hotărâtor; nu-i este permis să fie legată de Germania prin nici un fel de angajament, nu e permis, ca puterile sale să fie folosite într'un război cu Austro-Ungaria și Angia. Aceasta e de ajuns, pentru-că Germania se nu procedă cu aceeași siguranță, ca și în anul 1870 și ca de astădată să nu-și lase granițele din Ost fără trupe. Puterile militare ale Franței și Germaniei s'ar aduce în modul acesta în echilibru.

Aflând acest duct al ideilor un ecou simpatie în cercurile conducătoare ale politicii rusesce, se poate înțelege, că acele se ocupă cu mult mai puțin cu cestiunea bulgară; Rusia trebuie să fie astăzi pe *qui vive* și nu-i este permis să accelereze o rezolvare, pe care evenimentele de mâine pot să o formeze mai favorabilă sentimentelor și intereselor sale. Cu alte cuvinte, cestiunea bulgară, care odinioară părea că e unul dintre factorii principali problemei internaționale ceare să se rezolveze, s'a prefăcut acum într'un simplu corollar prin ivirea importantului element al unui eventual conflict franco-german, și de aceea credem să o punem deocamdată în rîndul al doilea, fără de a pierde din vedere necesitatea regulării ei, să ne îndreptăm privirile spre Rin și să consacram numai o atențiune imprăsciată negocierilor platonice, care s'au inițiat în Constantinopol fără de cel mai mic prospect la un rezultat.

Pe sinceritatea vorbelor oficioaselor rusesci nu se poate pune nici un temei. Ele una dic și alta gândesc. Când toate oficioasele rusesci asigură, că ochii Rusiei trebuie să fie îndreptați spre Rin, se poate ști, că aceia stau ațintiți asupra Constantinopolului. În înaintarea ei spre Bosfor a fost Rusia foarte simțitor conturbată prin tractatul de Berlin și acest tractat în cea mai mare parte a fost opera principelui de Bismarck. Aceasta nu o uită Rusia, și „Nord“ o și mărturisesc destul de clar. Și cu toată prietenia ce exista la aparență între Germania și Rusia, aceasta la fiecare pas ce voia să-l facă în Balcani atirna dela bunăvoința Germaniei. Acum se vede, că Rușii vor să întoarcă proporțiunea; Germania să atirne pe viitor dela Rusia, și să-și rescumpere neutralitatea pentru cazul unui război franco-german prin aceea, că-i lasă mână liberă în Orient. Cum stă lucrul atunci cu monarchia noastră, care ține încă la prietenia Germaniei și ține și la aceea, ca să i-se iee în justă considerare poziția ce o are în Peninsula-Balcanică? La aceasta va răspunde la toată întâmplarea cel mai apropiat viitor. În ediția sa de Luni seara ne dă în această privință și „Pester Lloyd“ un răspuns, dar' nu sîntem siguri, dacă organul de frunte al guvernului ungar este sau nu autorizat a face declarațiile pe care le face. Vorbind anume de o telegramă ce o primise din Petersburg „Bureaus Reuter“ și în care se dice, că nu se mai poate admite, că dintr'o eventuală ocupare a Bulgariei Austro-Ungaria ar face un *casus belli*, „Pester Lloyd“ face următoarele declarații:

„Impertinența față cu monarchia noastră zace într'aceea, că din partea rusească sîntem într'un mod pe cât se poate de obraznic insinuați. Că dintr'o ocupare a Bulgariei nu am face nici un *casus belli*, cu toate că atât contele Kalnoky, cât și dl de Tisza, prelungă toată rezerva și precauțiunea ce și-au impus-o, chiar acest punct îl desemnă ca pe unul, la care iubirea noastră de pace își află marginile. . . . Un asemenea harachiri în realitate numai două motive ar pute avea: sau că noi nu voim să împedăm ocupațiunea, va să dică, ne-am înțeles cu Rusia după culise în cel mai măgarav mod, spre a lăsa în sfârșit să se întempe ceea-ce de atâtea ori am arătat-o drept o alterare a celor mai vitale interese ale noastre, și aceasta ar fi o infamie din partea noastră,—sau noi nu putem împedea ocupațiunea, pentru-că n'avem puterea spre aceasta, pentru-că ne temem de Rusia, și

aceasta ar fi o timiditate, ce ne-ar lua pe viitor posibilitatea, de a mai figura drept o mare putere europeană. După depeșă din cestiune, noi am apărut sau nise trădători sau nise timidi; un al treilea cas nu există, dacă lucrurile ar sta așa cum se ilustrează ele în ceea depeșă. Din norocire însă lucrurile nu stau așa. Dacă vrean ori nu vrean Rușii să ocupe Bulgaria, aceasta e treaba lor; singur dela ei atirna, dacă vor voi și vor pute intra; ceea-ce se întâmplă apoi cu ei acolo în lăuntru, e treaba altora și aci vor avea să mai hotărăască încă și alții“.

Într'aceste Rusia încă mobilizează cu diligență. „Petersburgskia Vedomosti“ publică din nou un șir de publicațiuni despre escierii de furnisări pentru armata rusească. Intendanța districtului militar al Petersburgului face provocare pentru așternerea de oferte pentru furnisarea a 2666 garnituri complete de hamuri de cai și 70 șele. Ofertele sînt a se așterne până la 8 Martie.

După unele sciri ce se colportează prin Bulgaria și care pot să fie în sfârșit și neadeverate, trupele rusesce vor intra în Bulgaria la 13 Martie n.

Biserica în serviciul „kultur-egylet“-ului.

„Protestáns Közlöny“, organul oficial al bisericii reformate din Ardeal publică în numărul seu dela 6 Ianuarie n. un șir de acte oficiale, prin care se expune întreg planul de acțiune al cercurilor bisericesci competente pentru „remaghiarizarea“ Maghiarilor „românisați“.

În următoarele reproducem scrisoarea, pe care a adresat-o episcopul reformat Dominic Szász „Reuniunii de cultură“ din Cluj în privința parochiilor ce trebuie ajutate:

Onorat comitet!

Cu onoare am primit prețioasa scrisoare ce mi-a adresat-o on. comitet sub Nr. 1481 — 1886, prin care în înțelesul punctului I. din statutele reuniunii am fost provocat a mă declara, care sînt acele comune mixte sau maghiare din districtul bisericesc ref. ce stă sub auctoritatea mea, în care elementul maghiar, din lipsa bisericii și a școlii sau chiar din lipsa amănăduora, se află în cea mai deplorabilă stare; mai departe care sînt acele comune, unde cu ușurătate, eventual prin concursul singuraticilor binefăcători, al proprietarilor de pământ sau al bisericii s'ar pute înființa în cel mai scurt timp asile de copii provisorii sau permanente și școli populare, — și în sfârșit, care ordine ar trebui să se țină în ceea-ce privește ajutorarea, ca cu atât mai bine să corespundă marelui principiu al întăririi maghiarimii și să facă consecuentă și unitară activitatea reuniunii?

Înainte de a-mi preciza în forme concrete părerea mea în privința acestor întrebări de mare importanță, îmi țin de datorință, pe de o parte de a-mi preciza acel punct de plecare, pe care îl ocup relativ la această activitate a reuniunii și pe de altă parte de a prezenta o orientare și un conspect general despre starea districtului bisericesc ce se află sub auctoritatea mea.

Sub împingăturile date ori-ce pas agresiv, ce numai la aparență ar avea față cu cetățenii nemaghiari caracterul unei provocări, îmi țin de o datorință ce izvoresce din poziția mea oficială,

a-l încungiura și a lucra cu bucurie într'acolo, ca ajutorul care se va da din partea reuniunii singuraticelor membre ale districtului meu bisericesc să se întrebuișteze pentru scutirea de decadență a elementului maghiar existent și în interesul creșterii puterii sale intensive. Și singur prin consecuența ducere în deplinire a acestei direcțiuni cred, că se va ajunge aceea, că concetățenii nemaghiari vor primi cu timpul aceea convingere liniștitoare, că această biserică e o biserică maghiară, după tradițiunile și toate aspirațiunile sale, și că atunci când cere și se folosește de ajutorul reuniunii, nici pe departe nu pășese pe câmpul de luptă cu scopuri dușmănoase față cu ei, ci exclusiv pîntr'una de aceea conștiință, că mijlocit servește spre progresarea și întărirea fiecărui element, fiecărei națiuni și prin urmare spre progresarea și întărirea întregului, pentru-că un trup cu suflet tare numai acela poate să fie, al cărui fiecare membru e întreg și sănătos. Poate-că pe întreg rotogolul pământului nu s'ar pute atât de bine aplica fabula lui Menenius Agrippa, ca și în statul ungar poliglot, și mai ales în ținuturile orientale ale aceluia.

Același punct de plecare îl ocup și față cu celelalte confesiuni maghiare din părțile ardeleni în ceea-ce privește scutirea cu îngrijire a relațiilor pacifice în cestiunea ajutorării din partea reuniunii. Singuraticele confesiuni maghiare, abstracție făcând dela cultivarea obligată a intereselor lor speciale, cu înfrățire trebuie să-și dea mâinile unele altora în patriotica lucrare pentru susținerea și întărirea elementului maghiar, încungiurând jalusia unele față cu celelalte și lucrând cu toatele împreună. Pentru-că pe ținuturile orientale ale patriei noastre, acest pământ clasic al toleranței religioase și al libertății, cu anevoie le-ar pute ajunge o nefericire mai mare, ca și atunci, când din cauza spriginirii uneia sau alteia dintre confesiuni de cătră reuniune, s'ar slăbi ori s'ar rupe chiar legăturile pacifice ce există între confesiuni. Conform mărimii misiunilor, rezultatele ce s'ar ajunge prin mici ajutoare nu ar sta în raport cu primejdiiile unui conflict ce ar urma și nu ar servi drept despăgubire pentru încetarea pacnicilor relațiuni dintre confesiuni.

Occupând un asemenea punct de plecare față cu confesiunile maghiare nu numai mănecând dela poziția ce o ocup în biserică, dar' chiar și ca un modest membru fondator al reuniunii, aștept cu toată încrederea dela reprezentanții acelora, ca concretul meu proiect ce-l present mai la vale să nu servească drept motiv pentru aceea presupunere, că eu, sub pretextul intereselor publice de conservare națională, aș pune în primul plan speciale scopuri confesionale și mă folosesc în interesul acestora de privilegiul ce mi-se oferă, cerînd în raport mai mult, ca celelalte biserici maghiare. Trebuie de altmintrelea să observ în această privință, că în biserică mea interesele naționale și confesionale sînt unele și aceleași și ca atare nu pot nici odată să vină în contradicție unele cu altele, și dacă ar și veni — de ce să ne ferască D-zeu — în prima linie mă știu și mă declar de Maghiar, și numai în a doua linie de un slujbaş al uneia dintre bisericile maghiare, ce trăiesc și se luptă pe pământul patriei.

E însă mai presus de ori-ce îndoeală, — despre ceea-ce prin o simplă privire pe charta părților ardelenesi se poate convinge ori-și-cine — că în acele ținuturi ale acestor părți, unde elementul maghiar vegetează într'o regretabilă nepotință, în raport cu celelalte confesiuni maghiare, în prima linie biserică reformată ar fi chemată, dacă i-ar permite puterea, să asigure interesele naționale. Spre aceasta însă ea singură — cu durere o mărturisesc — în foarte multe locuri e incapabilă. Spre adevărarea acestei afirmațiuni servesc cu date întristătoare, deoarece-imi țin de datorință a desfășura în toată sinceritatea partea slabă a situației, pentru-ca înainte de folosirea medicamentelor să se poată constata diagnosa morbului.

În marea masă a poporului de rînd, în prima linie, ca să nu dic exclusiv, este preotul și învățătorul chemat ca să fie conducătorul intelectual al generațiunilor și să le susțină și întărească credința ce au moștenit-o, limba, moravurile mai nobile și iubirea pentru patrie. Fiind însă preotul și învățătorul și ei oameni ca și ceilalți, această misiune sublimă numai în acel cas o poate împlini și numai atunci își poate sacrifica toată viața pentru împlinirea misiunii sale, când nu e silit să se lupte mereu pe viață și pe moarte cu exigențele dîlnice ale vieții, ca să nu dic cu miseria ce omoară încetul cu încetul toate aspirațiunile mai nobile. Și de ce să o neg: Majoritatea preponderantă a corpului preoțesc și învățătoresc, ce

În ciurșile lui,
De sînt îi mai sînt,
Doi boi bourei
Cu coarneau 'ntoarse,
Întraur sovoalse. (?)
Ferican de el
De l-au fericat
Domnișorul*) gazdă!
Dragi stavele lui,
Unde că 'mi-și easă
Din curți în afară
Și unde se 'ntind
Mari lunci îmi cuprind.
În stavele lui,
De sînt îi mai sînt,
Doi cărlani galbini
Cu coarneau 'ntoarse,
Întraur sovoalse.
Ferican (cele trei versuri dintăiu.)
Dragi turmele lui,
Unde că 'mi-și easă
Din curți în afară
Și unde se 'ntind
Mari munți îmi cuprind.

Și 'n turmele lui,
De sînt îi mai sînt,
Doi berbeci-pei
Cu coarneau 'ntoarse,
Întraur sovoalse.
Ferican
Dragi țările*) lui,
Unde că 'mi-și easă
Din curți în afară
Și unde se 'ntind,
Mari păduri cuprind.
În țarina lui,
De sînt îi mai sînt,
Doi gligani roșii
Cu doi colți întorși,
Întraur sovoalși.
Ferican de el
Dragi feciorii lui,
Unde că 'mi-și easă
Din curți în afară,
Rîurele-rele
Cu ape viori**)
Curg prin câmpi de flori,

Peuni înroțați
De oaste gătați.
Ferican
Dragi fetele lui
Unde, că 'mi-și easă
Din curți în afară.
Dalbe lebejoare.
Pe țermuri de mare.

Ferican
Dragă doamna lui,
Unde că 'mi-și easă
Din curți în afară,
Luna când e plină,
Cam pe după cină.
Ferican de el,
De l-au fericat,
Domnișorul gazdă
Soare-i când răsare,
Cam în prânzul mare.

Ferican
Dragi celeșii lui,
Unde că pornește,
Mare spor sporesce.

(Va urma.)

S. Albini.

*) Este curios a afla aici cuvîntul *domnișor*, care în vorbirea țărănească de astăzi are însemnătatea de domn tinăr, nemțescul „Junger Herr“, pre când aici este vorba de un gospodăr în toată vîrstă.

*) *Țarină* în părțile aceste însemnează, după un qui pro qui destul de curios, turmă de porci.

**) *Adecă ape limpești*. Pe aici este foarte obișnuită asemănarea: limpede ca viața.

stă în serviciul bisericeii ref. din Ardeal, ocupă în ceea ce privește dotarea cel din urmă loc în șirul tuturor acelor funcționari de ai statului și ai societății, care sunt chemați pentru o muncă intelectuală, și forța dumnezească a creștinătății și puterea cuceritoare a acesteia de abia mai poate avea dovadă mai convingătoare, ca și aceea, că în ciuda acestora terenul luptei intelectuale e destul de mare și în biserică reformată din Ardeal.

Drept ilustrație a acestei situații posomorite servesc următoarele date statistice mai nou:

În districtul meu bisericesc numărul parohiilor matre și filii e 1074. Numărul stațiilor preoțesci e 561 și dintre aceste 50 nu stau ocupate din cauza slabelor dotațiuni. Anume întreaga valoare a dotațiilor preoțesci nu face nici 300,000 fl., și din acestia cad pentru o stațiune preoțască, în calcul mediu, 500 fl. Numărul parohiilor de clasa I e 71 și dotațiunea acestora trece peste 800 fl. Numărul celor de cl. II e 91, cu o dotațiune de 6—800 fl. Al celor de cl. III e 82, cu 5—600 fl. Aceste încă mai garantează o subsistență cam restrinsă. Dar e peste 300 numărul acelor stațiuni, a căror dotațiune nu face nici 500 fl. și între aceste sunt aproape 200, la care dotațiunea rămâne și sub 300 fl. După datele mele s'ar pretinde un ajutor anual permanent de 30,000 fl., ca dotațiunea să se ridice într-aceste la valoarea minimală de 500 fl. și și atunci de abia ar fi mai mult, decât o vegetare pe pâne din grație. Starea corpului învățătoresc e și mai miserabilă. Numărul acestora, împreună cu cantorii-învățători e 603 și valoarea întregii lor dotațiuni în număr rotund e de 100,000 fl. Conform acesteia, pe fiecare stațiune vine, în calcul mediu, 164 fl. Acest calcul mediu înseamnă, că există o mulțime de stațiuni, ale căror dotațiuni sunt și mai mici, până în jos la 25 fl. Ca să se ridice dotațiunea fiecărei stațiuni la valoarea minimală de 300 fl., se pretinde un ajutor permanent de peste 100,000 fl. la an.

Exigențele reale încă arată asemenea defecte. În proiectele mele voi arăta cea parte a acestor exigențe, unde interesele confesionale taie în interesele naționale și unde lipsa de ajutor e mai eminentă.

Reuniunea de cultură a dovedit o adâncă înțelepciune, când dintre toate misiunile sale a pus în primul plan ajutorarea confesiunilor maghiare în scopul acoperirii trebuințelor lor bisericești și școlare, ba când în ședința ei dela 12 a lunii trecute a adus hotărârea, că spre acest scop e gata să se alieze și să pacteze pentru totdeauna cu bisericile maghiare din părțile ardelen; pentru-că a mea convingere neclintită este aceea, că mergând înainte pe această cale, reuniunea prin fiecare pas al său face mai mari și mai imediate servicii intereselor elementului maghiar, ca și-când și-ar îndrepta forțele spre împlinirea ori-și-cărei alte misiuni. (Va urma.)

Dr. Rieger despre cestiunea războiului și în contra alianței cu Germania.

„Neue Freie Presse“ reproduce după „Ruski Kurjer“ din Moscva o referată despre o întrevorbire care a avut-o raportatorul diarului moscovit cu conducătorul Cehilor Dr. Rieger. Interesantă este această întrevorbire mai ales pentru exprimările ce le face Dr. Rieger asupra cestiunii războiului precum și dezvoltarea ideii, că alianța cu Germania ar trebui înlocuită cu o alianță cu Rusia. Dr. Rieger dice:

Prietenii mei din Moscva Jurieff, Nil Poppoff și Koscheleff au fost oameni înțelepți. Ei nu au pretins, cum au făcut-o slavofili din scoala lui Aksakoff, că Cehii s'ar se facă ortodoksi, și nu ne-au refuzat dreptul de cetățeni slavi, pentru-că ținem la catolicism. Această scoală a lui Aksakoff are aderenți și în Austria; în fruntea acestora stă cunoscutul Dobrzensky. Însă noi ne aflăm în inima Europei, suntem o puternică fortăreață, care silește pe Marea-germană în țermurile ei și scuteste spatele Orientului slav, și precum Polonii au început să recunoască însemnătatea poporului nostru pentru lumea slavă ar trebui, ca și Rușii să părăsească odată direcțiunea politică, care este dușmană dezvoltării și creșterii individualității noastre naționale. Când acum sunt 16 ani, după stăruințe de mai multe decenii ne-a succedat, ca cercurile mai înalte să judece mai favorabil despre năsuințele noastre naționale și politice și împăratul s'ar se aștepta ușor îndemnat prin stăruința contelui Hohenwart de a restabili regatul ceh pe baza articolelor fundamentali, cine au fost aceia, care au format piedeca principală pentru realizarea dorințelor noastre naționale?

Germanii din lăuntru și din afară ai monarhiei au făcut mare șgomot, căci ei prevedeau, că statul cehic ce-i amenință pe ei earăși se ridică. Maghiarii și ei și-au dat silința de a ne respinge din pozițiunile câștigate, căci se temeau, că simpla existență a unui politicesc însemnat stat slav ce avea să cuprindă Boemia, Moravia și Silesia, va îngreuna maghiarizarea Slavilor din Ungaria. Însă toate aceste nu erau în stare de a zădărnici sancționarea împărătească a articolelor fundamentali, dacă nu s'ar fi ivit în momentul hotărâtor Rusia și prin intervențiunea ei nu ar fi dărâmat toată clădirea noastră politică. Vă pot asigura, că guvernul rusesc a ridicat un protest oficial în contra reconstruirii statului ceh temându-se, că aceasta va avea în urmărestabilirea regatului polon. Și așa, mulțumită guvernului rusesc, am rămas ca mai nainte. Și cu toate aceste, noi am avut atâtă stăpânire, că mării puteri slave, ce nouă fraților ei ne-a cauzat o pagubă ireparabilă, nu i-am făcut nici măcar cea mai mică imputare.

Noi ne bucuram auzind despre isbânde poporului rusesc nou înrudit. Noi suntem mulțumiți, că poporul ceh nu formează restul unei națiuni ce se apropie de sfârșit, ci că el este un membru al mării familii slave, cărei îi aparține și viteazul popor rusesc, care poate va apăra cu puternică-i mână pe poporul ceh, când acesta într'un viitor îndepărtat va avea o soartă tristă. După părerea mea, ori-și-care Ceh, ce pretinde a fi inteligent, ar trebui să învețe limba rusească. Eu însumi am învățat de vreme limba rusească. Și ficele mele și copiii lor cunosc bine limba rusească. Conducătorii politicii austro-ungare vă pot asigura, că nu va refusa de a intra într-o alianță intimă cu Rusia, atunci când această alianță îi promise monarhiei aceeași siguranță, care o așteaptă dela alianța austro-germană. Eu țin la aceea, că o alianță austro-rusească va corespunde mai bine intereselor ambelor împărății, mai ales Austro-Ungaria ar avea o mai mare garanță pentru siguranța ei, decât o are cu alianța austro-germană. O înțelegere între Austro-Ungaria și Rusia, în ceea ce privește diferențele ce există, nu ar involucra mari greutăți, mai ales când ambele părți ar veni la convingerea, că ele au de a căuta înțelegerea pe calea directă a sincerilor explicațiuni. Ce mă privește pe mine, eu țin, că cel mai bun mijloc pentru restabilirea sincerilor rapoarte între aceste două puteri consistă în a regula sfera intereselor politice, ce au ambele aceste state în Peninsula-Balcenică astfel precum ele de facto s'au și regulat. Austro-Ungaria a ocupat Bosnia și Herțegovina și exercită o înfrîngere aproape exclusivă asupra Serbiei, se înțelege, cu consimțământul Rusiei, care nu poate avea intențiunea, de a împinge pe Austro-Ungaria din această poziție. De altă parte Austro-Ungaria s'a putut deja obicinui cu prerogativa Rusiei în Bulgaria și parte și în Rumelia, așa încât restabilirea vechilor rapoarte ale Rusiei față cu Bulgaria, pentru noi nu înseamnă pierderea unei pozițiuni ce odinioară era în mâinile noastre. Cât privește starea actuală a crizei din Bulgaria, eu unul sunt convins, că ea nu se va sfârși cu un război între Austro-Ungaria și Rusia, ci cu învingerea diplomației rusești, dacă aceasta din urmă voese într-un adevăr numai restabilirea autorității sale în Bulgaria. Pentru Bulgaria noi nu ne vom bate cu Rusia, dacă conducătorii politicii noastre și ai celei rusești vor să se respingă asmuțările secrete ale cancelarului german, care, precum se vede, își dă toată silința a trage pe scenă demonul amenințător al unui război austro-rusesc și a înăspri în mod artificial criza orientală în scopul, ca sub presiunea primejdiei unui război european să poată înfrîngi asupra alegerilor în folosul septenatului. Principele Bismarck nu riscă nimic prin aceasta. Dacă vine la o ciocnire între Austro-Ungaria și Rusia, atunci spatele Germaniei este scutit la un eventual război cu Franța. Biruesce Austria, atunci Rusia, care în sfârșit neliștesce mai mult pe cancelarul german decât chiar în casa contrar el va încerca o lichidațiune a imperului habsburgic și se va sili a câștiga întreg Vestul monarhiei pentru Germania, atunci el într-un adevăr va sedea la *cheval* pe spinarea continentului Europei, dând eu un picior în Marea-Baltică cu celalalt în Marea-Adriatică, lăsând ca să se ostenească cu reconstruirea politică a ruinelor Coroanei sf. Stefan biruitorul moscovit greu slăbit de lupta avută. Conducătorul imperului german și nu conducătorul imperului nostru este acela, care dă naștere primejdiei unui război oriental; monarhia noastră caută prietinie puternică, și ea e inclinată a se alipi fiecărei puteri, care este în stare de a-i garanta pacea și liniștea.

Bismarck a ghicit-o aceasta și de aceea ne-a oferit serviciile și prietenia; acesta este cuprinsul

și întreaga istorie a alianței austro-germane, care în urma urmelor va trebui să dispară de pe scenă și să se înlocuiască cu o altă alianță, îndată-ce cercurile noastre mai înalte vor veni la convingerea, că numai un fantom este alianța noastră cu Germania. Și eu cred, că politici rusești nu vor avea mai puține motive de a prefera alianța cu monarhia noastră alianței ruso-germane. Alianța din urmă e de folos numai și numai politicii și prestigiului Germaniei, pre-când ea nu contribuie absolut nimic pentru mărirea și însemnătatea politică a Rusiei. Rusia, care nu posedă un singur dușman adevărat și primejdios, ea este prin sine însăși, mai ales însă față cu antagonismul germano-francez, destul de puternică, ca să nu se lase a fi intimidată de nimeni în problemele sale politice. De altă parte Austro-Ungaria, nici când va fi la culmea bunăstării, nu va pute să fie primejdioasă Rusiei. Poate însă o prietinie ori alianță între Austro-Ungaria și imperul rusesc să asigure atât uneia cât și alteia o eră de pace absolută. De această pace au nevoie ambele monarhii pentru a mică greutatea militarismului european scos la iveală și nutrit mai ales prin stăruințele principelui Bismarck. Ar trebui să se scie în Rusia, că des amintitul panslavism nimeni nu stăruiește frică mai mare, ca chiar principelui Bismarck, și că dînsul încearcă de a împiedeca creșterea și dezvoltarea imperului rusesc, punând pedeci, prin „sămsăritul seu onest“, consolidării rapoartelor politice între Austro-Ungaria și Rusia. El nu ne oferă nouă și Rusiei mijlocieirea, pentru a împărșia toate neînțelegerile dintre aceste două monarhii, ci numai de aceea, pentru a zădărnici o serioasă apropiere și înțelegere a acestor două monarhii. Din teamă de demonul panslavismului a întreprins Bismarck măsura periculoasă a expulșării Polonilor și a germanizării forțate în provincia Posen, și a cumva Rusia panslavistă, după-ce îi va fi succes rezolvarea cestiunii polone, să poată reclama provincia polonă Posen drept o parte a regatului polon de odinioară. Păcat, că Rusia a lăsat să treacă nefolositor acest moment favorabil, când putea să-și câștige cu un preț atât de mic simpatiile Polonilor. Cât ne privește pe noi Cehii, rolul nostru față cu dese complicațiuni politice e foarte lămurit. Noi de present suntem un popor foarte slab, care pre lungă aceea este ocupat cu dezvoltarea puterilor sale naționale. Rușilor (Rutenilor) din Galiția putem să le îndreptăm simpatiile noastre, nu însă și ajutorul nostru, căci nu putem să ne lipsim de alianța politică cu Polonii galițieni. Tot atât de puțin ne putem expune pentru Slovaci din Ungaria, căci dacă am face-o, numai s'ar amări și mai tare starea lor. Noi trebuie să ne răzîmăm de dinastia domnitoare, căci aceasta s'ar arătat ca cel mai bun aliat al poporului nostru. Maghiarii, ce e drept uresc, pe Ruși, dar în cestiuni, a căror rezolvare pacinică involucă interesele țerii, ale dinastiei și ale monarhiei întregi, ei sciu să-și astempe sentimentul.

Cronică.

Curtea în Budapesta. Maiestatea Sa monarhul sosește în 27 Februarie n. în Budapesta, ear' Maiestatea Sa împărăteasa-regina în 28. În castelul din Buda s'au făcut deja pregătirile pentru primirea Maiestăților Lor. Când va veni la Budapesta moștenitorul de tron, nu se scie precum nu se scie nici aceea: cât timp va petrece Curtea în Budapesta. Dacă judecăm după comanda ce le-au primit înfrânții de aici, Curtea va petrece poate mai multe săptămâni în Budapesta. Deodată cu Curtea va veni și arhiducele Iosif cu familia precum și principele Filip de Koburg și ducesa Luisa.

Nămiri în corpul diplomatic. După-cum se aude, consilierul consular din Berlin, cavalerul de Tavera s'a numit de ambasador c. r. în Washington. — De ambasador în Belgrad s'ar fi numit consilierul consular din Londra, dl Hengelmüller de Hengervár.

Alegerile de întregire pentru reprezentanța comitatului Sibiu. În 21 Februarie n. s'au efectuat alegerile de întregire pentru reprezentanța comitatului Sibiu. Aleși au fost: în locul repozatului Mihail Fabritius s'a ales în cercul al doilea de alegere din Sibiu Gustav Fabritius, fabricant de mărfuri de metal. În Sebeșul-săsesc s'a ales Dr. Stefan Fölkel, ear' în cercul Bradului: Petru Florian, preot în Racovița.

Furnisări pentru gloate. Ministrul de honveți a trimis reuniunii pentru industria țerii, precum și camerelor comerciale ungare și croate, următoarea ordinațiune:

De vreme-ce procurarea trebuinței extraordinare pentru echipamentul gloatelor pretinde o grabnică dispoziție, eu doresc, precum am declarat și în comisiunea financiară a dietei ungare, că afară de interpenorii regulati, cari folosesc produse indigene, și sunt siliți a lucra cu puteri din patrie, doresc și, a sprigini și în-

dustria măruntă, și numai la cas când asigurarea trebuințelor nu se poate efectui într'un timp oareșicare, voiesc să mă adresez și către alte isvoare. În urmarea scopului acestuia rog pe . . . ca să provoacă pe industria din cercul de competență al . . . încât și în ce măsură ei sunt aplicați ca să se ofereze pentru furnisarea trebuinței în montură și echipament și adică astfel, că furnisările ce sunt de a se lua trebuie efectuate până la sfârșitul lui Iunie. Furnisările sunt de a se efectui din materialul sistemizat pentru singuraticile articole de montură și echipament în forma prescrișă, și după mustră pusă, și numai articole ce s'au aflat de către comisiunea compusă din experți ca de calitate fără greș vor fi primite. De furnisat sunt următorii articoli:

Soiuri de piele: Bocoance, curele de solduri pentru infanterie, teci pentru baionete, toc de pușcă și curele de pantaloni, curele de sabie, curele pentru portepă de piele, cartușere pentru cavalerie, traiste de cavalerie, curele de solduri pentru cavalerie, țoluri de șea, chingi de sus și de jos, frêne, opritoare, căpește, traiste pentru potcoave, curele de bagagie în legături, curele pentru vasele de fer campestre pentru infanterie și cavalerie.

Soiuri de postav: Mantale pentru infanterie și cavalerie, rocuri pentru infanterie și cavalerie din postav albastru, șepci și pantaloni de postav albastru deschis. Oferte pentru furnisarea articolelor acestora sunt astfel de a se trimite, ca calitățile ce sunt de a se furnisa în lunile Maiu și Iunie să fie puse cu bucată și să se cunoască totodată și prețul lor.

După-ce eu doresc, ca industria măruntă din provincie să participe la aceste furnisări, acceptez dela singuraticii industriași și oferte pentru cantități mai mici cu punerea unei cauțiuni corespunzătoare, aceste oferte trebuie să cuprindă cel puțin 100 de bucăți ori părechi, ear' lucrul se va împărși în raport între singuraticii industriași, fiind această împărșire atârnată de la numărul ofertelor.

Pentru-ca materialul și forma, în care articoli sunt de a se lucra, să fie cunoscut tuturor, am avisat pe toate comanda de stațiune, de batalioane și de regimente de cavalerie, ca să arete amînții articoli în magaziiile lor; ca se nu fie conturbăți honveții în serviciul lor, ei vor satori anumite ciasuri de ale țării pentru scopul acesta. Privitor la furnisarea articolelor de piele mai accentuez, că interpenorul din Budapesta (Mauriciu Behrenfel VIII, strada Iosefi 45) este deobligat, lucrările de cusut a le efectui prin lucrători din patrie. Dacă unii industriași din lipsa materialului voiesc a lua numai lucrul de cusut, atunci să se adreseze acestuia, care le va spune condițiunile. Ofertele sunt de a se trimite mie până în 2 Martie n., ca să pot dispune la timp împărșirea furnisărilor.

Furnisări de postav pentru armata bulgară. Camera comercială din Brașov a fost avisată pe cale telegrafică din partea consulatului general austro-ungar din Sofia, că în 4 Martie n. se va ține la ministerul de război bulgar proiectarea ofertelor pentru furnisarea alor 40,407 metri postav verde închis. Terminul pentru furnisare e 1 Aprilie v.; cauțiunea consistă din 5 percente.

Reuniunea de patinat. Joi în 24 Februarie n. va cânta pe terenul de patinat dela 7—8 oare seara musica regimentului de infanterie 82.

Nu sunt parale!! În comitetul administrativ al comitatului Hunedoarei a raportat inspectorul de școale Rethy, că pentru viitor nu se vor mai spori nici școlile comunale nici cele de stat, din considerațiuni financiare. Pentru anul școlar curent n'au primit ajutoarele de stat nici școlile comunale-nici cele de stat. Cum va sta apoi lucrul cu „remaghiarizarea“ Maghiarilor „valahisați“ din acel comitat?

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Februarie n. Casa deputaților. Ministrul de comerț așterne un proiect de lege despre restricțiunea comerțului ambulant.

Foaia oficială publică numirea lui Wekerle de secretar de stat în ministerul de finanțe, și pensionarea lui Köffinger.

Berlin, 23 Februarie n. Până la meșul nopții sunt cunoscute 260 de alegeri, dintre cari 140 septenatisti, 76 opoziționali și 44 balotagie. Saxonia, Baden, Württemberg și Hessa au ales tot septenatisti. Circulă fama, că „Reichstag“-ul va fi convocat înainte de săvîrșirea balotagiilor, dacă din alegerile definitive rezultă capacitatea de a aduce concluse.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

